

přeladění umožní Radiožurnálu stát se první rozhlasovou stanicí, která bude celé území republiky pokrývat tzv. vysíláním RDS. Rádio Data Systém umožňuje zvláštní dopravní vysílání Zelené vlny Českého rozhlasu, při kterém autorádia vybavená funkcí RDS budou Radiožurnál automaticky přeladovat na nejlepší poslechovou frekvenci.

- 31. července 1995 – Podle sdělení pracovníků České pošty vzrostl po rozsáhlé kampani veřejnoprávního rozhlasu a televize počet domácností, které začaly platit rozhlasové a televizní poplatky, asi o 160 000.** Tuto informaci zveřejnil Týdeník Rozhlas č. 33/1995. Rozhlasový poplatek platí zhruba 2 900 000 domácností, televizní ještě o 400 000 domácností více.
- 24. srpna 1995 – Začala bouřlivá veřejná diskuse o budoucnosti ČRo 3 – Vltava.** Agentura ČTK ve svém textu z 23. srpna 1995 o výroční zprávě Rady ČRo napsala: „Poslouchanost 3. programu – stanice Vltava – naopak podle zprávy poklesla tak dramaticky, že se počet posluchačů již nedá seriózně určit. Programová struktura této stanice, počet stálých zaměstnanců a ekonomika stanice proto v letošním roce patří mezi hlavní předměty zájmu jak vedení ČRo, tak i Rady ČRo.“ Například Lidové noviny tuto zprávu zveřejnily pod titulkem „**Rozhlasová rada chce kmitočty, Vltavu téměř nikdo neposlouchá**“ (viz Lidové noviny, 24. srpna 1995). Následně se proti tvrzení Rady ČRo o dramatickém poklesu poslechovosti Vltavy ohradil její šéfredaktor Oldřich Knitl. Podle jeho údajů tuto stanici týdně poslouchá 259 až 324 tisíc posluchačů, tedy tři až čtyři procenta populace ve věku od 14 do 79 let (viz Lidové noviny, 31. srpna 1995). Začala tak bouřlivá veřejná diskuse o budoucnosti Vltavy. Důkazem jsou například Lidové noviny z 10. října 1995. 11. října 1995 musel předseda Rady ČRo Zdeněk Susa před kulturním výborem Poslanecké sněmovny rozptýlit obavy poslanců z možnosti zrušení ČRo 3 – Vltava. Susa uvedl, že dramatický pokles poslechovosti stanice Vltava, vykazovaný ve zprávě Rady ČRo za rok 1994, byl dán chybou při srovnávání poslechovosti za minulý a loňský rok. Zatímco v roce 1993 byla zkoumána týdenní poslechovost, loni se sledovala poslechovost denní, vysvětlil Zdeněk Susa chybu při zpracování výroční zprávy Rady ČRo. Podle jeho názoru by však vedení rozhlasu mělo do budoucna zpřehlednit vysílání okruhu ČRo 3 – Vltava (viz 2. 10. 1995).
- 30. srpna 1995 – Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání nesouhlasí se vznikem nové publicisticko-zpravodajské stanice ČRo 6/RSE, kterou by společně provozovaly Český rozhlas a Rádio Svobodná Evropa.** Na tiskové konferenci to oznámil předseda Rady ČR pro RTV Bohuslav Hanuš. Celá záležitost je podle něj jednak technicky nemožná a za druhé odporuje českému zákonu o rozhlasovém vysílání. „Hlavním problémem projektu je to, že se v něm prolíná veřejnoprávní subjekt s držitelem licence, což je bezprecedentní případ narušení duálního systému vysílání a popření základní konstrukce zákonů v oblasti vysílání,“ citovala předsedu Rady ČR pro RTV agentura ČTA. „Z technického hlediska není možné na frekvenci 1287 kHz, na kterou má české vysílání Svobodné Evropy propůjčenou do roku 1998 licenci a která je stejná i pro Slovensko, vysílat dva programy, které by se navzájem rušily. Není také možné, aby se spojily veřejnoprávní ČRo a soukromá stanice RSE,“ doplnila předsedu Rady podle zprávy ČTA tisková mluvčí Rady Marína Landová.
- 30. srpna 1995 – Nový okruh ČRo 6/RSE začne vysílat od 1. října 1995 i přes nesouhlas Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání.** V odpovědi na stanovisko Rady adresované jejím předsedovi Bohuslavu Hanušovi to napsal generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek. Z jeho dopisu citovala ČTK: „Projekt ČRo 6/RSE nikdy nebyl hybridem, ale tzv. rebroadcastingem, který žádný z platných zákonů nezakazuje. V podstatě jde o to, že buď bude projektovaná stanice vysílat přes licenci RSE a na jejím programu se bude některými svými pořady podílet Český rozhlas, či tomu bude naopak – tedy ostatní partneři budou vysílat přes kmitočtový příděl Českého rozhlasu. To, že za své pořady nebudou chtít žádné peníze je věcí dohody.“ Český rozhlas podle Vlastimila Ježka nikdy neuvažoval o vytvoření společného podniku či akciové společnosti. Svůj dopis, ve kterém v souvislosti s bankrotem společnosti provozující rádio Echo (viz Rádio Echo – chronologický přehled) navrhuje, aby se druhou vysílací sítí Českého rozhlasu v pásmu středních vln stala síť této soukromé stanice, předložil Ježek i předsedovi Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky Janu Kasalovi. Zároveň s ním mu navrhne změnu příslušného paragrafu v zákoně č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasové a televizního vysílání: „provozovateli rozhlasového vysílání ze zákona se vyhrazují přenosové cesty (část kmitočtového spektra) a síť vysílačů, umožňující pokrytí území ČR dvěma vysílacími okruhy v pásmu středních vln, dvěma okruhy v pásmu velmi krátkých vln a jedním vysílacím okruhem v pásmu dlouhých vln.“ (Dále viz 1. 10. 1995.)
- 20. září 1995 – Poslanci stálé parlamentní komise pro sdělovací prostředky diskutovali o možnosti omezení vysílání reklamy ve veřejnoprávních médiích.** Poslankyně ODA Kateřina Lojdová (manželka Michela Fleischmanna, prezidenta rozhlasových stanic Evropa 2 a Frekvence 1) podle zprávy ČTK na-

vrhla, aby bylo úplně zrušeno dosavadní jedno procento vysílacího času Českého rozhlasu vyhrazené reklamám. Eva Matoušková (ODA) doporučila stanovit tuto sazbu na 0,5 procenta. Předseda komise Jan Kasal preferoval stejně jako v případě České televize 0,8 procenta. Před konečným rozhodnutím si však poslanci vyžádali přehled o finančních důsledcích jednotlivých návrhů. (K témuž tématu viz data 26. 10., 24. 11. a 8. 12. 1995.)

- 20. září 1995 – Český rozhlas by měl mít dva vysílací okruhy na středních vlnách.** Shodli se na tom členové stálé parlamentní komise pro sdělovací prostředky. Druhou středovlnnou sítí by získal Český rozhlas po zkrachovavším soukromém Rádiu Echo. K obsahové náplni druhé středovlnné sítě generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek v diskusi poznamenal, že tyto kmitočty by získal nový okruh ČRo 6/RSE, který je společným projektem Českého rozhlasu a Rádía Svobodná Evropa.
- 20. září 1995 – Český rozhlas představil své nové logo.** Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek na tiskové konferenci v pražském Euroclubu zveřejnil výsledky veřejné soutěže na nové logo Českého rozhlasu. Do soutěže přišlo celkem na 1500 návrhů jak od renomovaných umělců, tak především od posluchačů. Vítězný návrh je dílem pražského kreativního studia Men on the Moon (viz Týdeník Rozhlas č. 41/1995). Jeho ředitel Tomáš Hrivnák na tiskové konferenci vysvětlil, že dvě modré a jedna červená vlnka nad nově ztvárněným nápisem Český rozhlas symbolizují tři pilíře této veřejnoprávní instituce – profesionalitu, odpovědnost a nový přístup k vysílání. „Změnu loga si vynutila řada změn – od ekonomických, přes vzhled budovy až k úpravám vysílacích schémat,“ konstatoval generální ředitel ČRo. V březnu 1997 byla nová grafická značka ČRo oceněna titulem Logo '97 (viz 22. 3. 1997).
- 1. října 1995 – Začátek vysílání nového společného okruhu Českého rozhlasu a Rádía Svobodná Evropa ČRo 6/RSE se posouvá z 1. října na 6. listopad 1995.** V rozhovoru pro ČTA to uvedl generální ředitel rozhlasu Vlastimil Ježek, který ke svému rozhodnutí oddálit začátek vysílání uvedl, že Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání i parlamentní komise pro sdělovací prostředky shodně doporučují, aby byl projekt realizován na síti přidělené ČRo. Pro tento záměr je podle něj možné využít právě frekvence, na nichž přestalo vysílat soukromé Rádio Echo. „Vysílání ČRo 6/RSE bude v každém případě zahájeno 6. listopadu 1995,“ konstatoval generální ředitel ČRo. Ke koncepci budoucí stanice Vlastimil Ježek uvedl, že půjde o čistě publicisticko-zpravodajské vysílání. Na jejím programu se svými příspěvky mají podílet kromě ČRo a RSE také stanice Hlas Ameriky, BBC a Deutsche Welle. Podle Ježka má být stanice ČRo 6 svým charakterem blízká britské BBC 5, která pravidelně přináší politické analyticko-publicistické materiály z celého světa.
- 2. října 1995 – Stanice Vltava podstatně změnila programové schéma.** Největší novinkou je dopolední moderovaný publicistický a hudební blok nazvaný „Studio Vltava“, vysílaný každý všední den od 7.00 do 12.00 hodin. Vedle zajímavostí a novinek z domácího i zahraničního kulturního života přinese také polemiky a diskuse na aktuální témata. Svůj pravidelný čas mají ve Studiu Vltava i povídky, úvahy a komentáře. Šéfredaktor Vltavy Oldřich Knitl odpověděl v obsáhlém rozhovoru pro Týdeník Rozhlas č. 41/1995 na otázku, v čem je nové schéma odlišné od stávajícího, těmito slovy: „Především je přehlednější. Uspořádali jsme program tak, že se v něm posluchač snad vyzná.“
- 7. října 1995 – Šedesáté výročí existence si připomněl Dismanův rozhlasový dětský soubor (DRDS).** Dopoledne současná „dismančata“ slavila v přímém rozhlasovém přenosu pořadu Tobogan. Večer se v hotelu Pyramida v Praze sešla bývalá „dismančata“ všech věkových kategorií. Večerního setkání se mimo jiné zúčastnili: Jiří Horčíčka, Karel Kyncl, Livia Klausová, Václav Postránecký či Marek Eben. Dismanův soubor byl založen 15. září 1935. Miloslav Disman, vynikající pedagog a erudovaný rozhlasový tvůrce, přitom osobně stál v čele DRDS až do roku 1973. V letech 1973 až 1990 vedl soubor režisér Jan Berger. Od září 1990 jsou jeho sbormistry Zdena a Václav Fleglovi (viz Ročenka Českého rozhlasu 1995).
- 11. října 1995 – Poslanecká sněmovna schválila výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti a hospodaření ČRo za rok 1994.**
- 11. října 1995 – Zahraniční výbor Poslanecké sněmovny naznačil zrušení zahraničního vysílání ČRo.** Výbor požádal ministerstvo zahraničí, aby do konce listopadu vypracovalo koncepci mediální prezentace a státní propagace České republiky v zahraničí. Důvodem tohoto usnesení byla hlavně nespokojenost poslanců s dosavadním stavem vysílání Českého rozhlasu do zahraničí. Předseda výboru Jiří Payne (ODS) v diskusi ostře napadl zahraniční vysílání ČRo. Podle něj by bylo vhodnější směřovat zahraniční vysílání ke krajanům než k „původnímu“ obyvatelstvu v zahraničí. Podle poslancových dosavadních zkušeností však jimi zahraniční vysílání sledováno není mimo jiné z důvodu nezachytelnosti příslušných vysílacích kmitočtů. „Ani šum tam není slyšet,“ citovala ve své zprávě ČTK poslance Payna, když líčil své dvouleté pokusy zachytit v cizině zahraniční vysílání ČRo. Pokud nedojde ke

změně současného stavu, bylo by podle názoru členů zahraničního výboru lepší zrušit rozhlasové vysílání do zahraničí, na než stát vynakládá ze státního rozpočtu zhruba 52 milionů korun. (Viz následující datum.)

- 16. října 1995 – Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek odmítl kritiku poslanců na adresu zahraničního vysílání ČRo.** V tomto duchu napsal Ježek dopis předsedovi zahraničního výboru Poslanecké sněmovny Jiřímu Paynovi. Generální ředitel vyslovil politování nad tím, že k parlamentní diskusi nebyl přizván žádný zástupce Českého rozhlasu. „9519 dopisů a ohlasů, které došly na vysílání jen od ledna do září 1995, svědčí o tom, že se stanice Radio Praha skutečně poslouchá,“ argumentoval v dopise generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek. Vysílání ČR do zahraničí prostřednictvím Českého rozhlasu bylo nakonec zachováno (viz 13. 12. 1995).
- 26. října 1995 – Soukromé rozhlasové stanice nesouhlasí s vysíláním reklamy v Českém rozhlase, napsaly Lidové noviny.** Peníze získané z reklamy představují v rozpočtu Českého rozhlasu méně než deset procent, pro téměř 70 existujících soukromých komerčních rádií však tato částka odpovídá pětině všech prostředků, které jsou pro ně k dispozici. Uvádí to předseda Asociace provozovatelů soukromého vysílání Michal Zelenka v dopise, který předložil poslancům. Veřejnoprávní rozhlas by se tedy podle asociace mohl bez vysílání reklamy obejít. Podle asociace by se za prostředky odebrané Českým rozhlasem z reklamního trhu mohlo uživit 15 malých, osm středních nebo jedna celoplošná rozhlasová stanice. Asociace dále viní Český Rozhlas z deformování cen reklamního trhu, protože je významně dotován výnosy z rozhlasových poplatků. (Viz Lidové noviny, 26. října 1995.)
- 28. října 1995 – Stanice Vltava odvysílala dopoledne exkluzivní rozhovor se světoznámým francouzským spisovatelem českého původu Milanem Kunderou.** Rozhovor, který trval 22 minut, natočil vedoucí literární redakce brněnského rozhlasové studia Tomáš Sedláček. Skutečnost, že Kundera přerušil své dlouholeté mlčení, neboť jde prý od roku 1983 o vůbec první rozhovor, který českému novináři poskytl, vysvětlil Sedláček na tiskové konferenci 24. října dlouholetou spoluprací brněnské literárně-dramatické redakce se spisovatelovou ženou Věrou.
- 3. listopadu 1995 – Nová stanice ČRo 6/RSE očekává, že získá tři až sedm procent posluchačů.** Na tiskové konferenci pořádané tři dny před zahájením vysílání to oznámili generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek a prezident Rádia Svobodná Evropa a šéfredaktor ČRo 6/RSE Pavel Pecháček. Stanice zahájí své vysílání na krátkých vlnách, na nichž dosud vysílalo pouze Rádio Svobodná Evropa. Podle Vlastimila Ježka se však předpokládá, že ČRo 6/RSE získá i středovlnnou síť vysílačů po zkrachovaném Rádiu Echo. Vysílání nové stanice nebudou přerušovat reklamy a posluchač uslyší každou hodinu desetiminutové zprávy. Ve všední dny bude stanice vysílat od 6.00 do 00.00 hodin, v sobotu a v neděli od 12.00 do 00.00 hodin. (Další podrobnosti viz rozhovor Pavla Pecháčka pro Týdeník Rozhlas č. 41/1995.)
- 6. listopadu 1995 – Společný okruh Českého rozhlasu a Rádia Svobodná Evropa nazvaný ČRo 6/RSE zahájil vysílání.** (K tématu ČRo 6/RSE viz 28. 6., 29. 6., 30. 6., 8. 7., 30. 8., 1. 10., 3. 11., 8. 11., 17. 11. a 20. 11. 1995.)
- 8. listopadu 1995 – Nová zpravodajsko-publicistická stanice ČRo 6/RSE vyvolala u Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání negativní reakci.** Ve stanovisku Rady, které tlumočil novinářům její předseda Bohuslav Hanuš, se uvádí: „Rada nesouhlasí s postupem zvoleným Rádiem Svobodná Evropa a Českým rozhlasem při uvádění společného projektu do praxe a podle jejího názoru přetrvávají závažné legislativní překážky pro provozování tohoto společného vysílání veřejnoprávního rozhlasu a držitele licence Rádia Svobodná Evropa. Dle našeho názoru jde o bezprecedentní případ zneužití dobrého jména a vážnosti obou subjektů. Rada očekává, že Rádio Svobodná Evropa podnikne urychlené kroky vedoucí k legalizaci celé situace. Duální systém vysílání přísně rozlišuje a odděluje provozovatele ze zákona a držitele licence. Proto také tyto skupiny provozovatelů podléhají odlišnému právnímu režimu a nelze doporučit žádnou formu jejich prolínání. Jejich spojením dochází podle Rady pro rozhlasové a televizní vysílání k narušení duálního systému a popření základní konstrukce zákonů v oblasti vysílání. Rada hodlá proto s představiteli Rádia Svobodná Evropa o celé záležitosti v nejbližších dnech znovu jednat.“ (K tématu viz 17. 11. 1995.)
- 8. listopadu 1995 – Ředitel Rádia Svobodná Evropa a šéfredaktor ČRo 6/RSE Pavel Pecháček odmítl stanovisko Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, že vznik nové stanice ČRo 6/RSE je „bezprecedentním případem zneužití dobrého jména a vážnosti obou subjektů“.** Rozsah vysílání je podle Pecháčka stejný, jaký byl v době, kdy Svobodná Evropa žádala o licenci. „Obsah vysílání je tentýž jako dříve – seriózní zpravodajsko-publicistická stanice, a to v případě všech přizvaných subjektů. Bulvár nebo hudební stanice by na našich vlnách místo mít nemohly,“ napsal Pavel Pecháček v prohlášení pro tisk.

- 10. listopadu 1995 – Zástupci Českého rozhlasu předali řediteli Knihovny a tiskárny pro nevidomé Bohdanu Roulemu téměř čtyři desítky titulů nahrávek z rozhlasové fonotéky.** Nabídka této půjčovny, která poskytuje služby bezmála čtyřem tisícovkám nevidomých z ČR i zahraničí, tak obohatily četby na pokračování a dramaturgie známých děl domácích i světových osobností.
- 11. listopadu 1995 – Prodej rozhlasového mrakodrapu na Pankráci je zatím odložen, napsaly Lidové noviny.** Smlouva o prodeji pankráckého mrakodrapu, ve kterém měl původně sídlit Český rozhlas, stále není podepsána. Podle LN to oznámil I. Svoboda, majitel firmy NiKO, která v již červnu zvítězila ve výběrovém řízení ČRo pro nákup budovy (viz Lidové noviny, 11. listopadu 1995). (Dále k tématu viz 10. 1. 1996.)
- 17. listopadu 1995 – Rada Českého rozhlasu navrhla generálnímu řediteli ČRo Vlastimilu Ježkovi, aby odvolal šéfredaktora Radiožurnálu Alexandra Píchy. Napsal to Denní Telegraph.** Podle názoru Rady ČRo je důvodem k odvolání Píchy „komercializace Radiožurnálu a přílišný příklon k mladým posluchačům“. „Vysílání Radiožurnálu se začíná vymykat schváleným stanovám veřejnoprávního Českého rozhlasu, stanice je špatně vedena a Pícha vnáší personálními změnami mezi zaměstnance napětí,“ citoval deník zápis z mimořádného jednání Rady ČRo.
- 17. listopadu 1995 – Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek prostřednictvím ČTK zveřejnil své stanovisko k doporučení Rady ČRo „zvážít setrvání Alexandra Píchy ve funkci šéfredaktora Radiožurnálu“.** Ježek odvolání Píchy odmítá s tím, že by „bylo neprofesionální a ke škodě vysílání rádia“. Ježek ve své písemné odpovědi předsedovi Rady ČRo Zdeňku Susovi z 13. listopadu 1995 odmítl kritiku, že se formát Radiožurnálu začíná vymykat tomu, jak byl původně definován, jako neopodstatněnou.
- 17. listopadu 1995 – Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek oznamuje, že v nejbližší době dojde kvůli výhradám Rady ČR pro RTV k úpravě identifikace nové rozhlasové stanice ČRo 6/RSE.** Nová identifikace bude znít: „Na vlnách Svobodné Evropy posloucháte Český rozhlas 6.“ Generální ředitel ČRo Ježek věří, že nová identifikace bude pro Radu přijatelná. To ovšem vyloučil vedoucí Úřadu Rady Pavel Gregora: „Musí se hlásit jako Svobodná Evropa.“ (Viz následující datum.)
- 20. listopadu 1995 – Rozhlasová stanice ČRo 6/RSE vyhověla požadavku Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání a upravila svou identifikaci.** Text, který následuje při začátku vysílání v 6.00 hodin po hlavní znělce, jež zůstala beze změny zní: „Vážený posluchači, na vlnách Rádia Svobodná Evropa posloucháte pořady Rádia Svobodná Evropa, Českého rozhlasu, Hlasu Ameriky, BBC a Deutsche Welle.“ RSE tím vyhovělo požadavku Rady ČR pro RTV, která vyslovila svou nespokojenost s tím, že nebyla nikde uvedena skutečnost, že ČRo 6/RSE vysílá své pořady na frekvenci RSE. Stejnou identifikaci uvádí stanice i o půlnoci, kdy její vysílání končí.
- 24. listopadu 1995 – Stálá komise poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky se dohodla na zachování reklamy ve vysílání Českého rozhlasu.** Podle předsedy komise Jan Kasala se však poslanci shodli na tom, že sníží vysílací čas pro reklamu v ČRo z 1,0 na 0,2 procenta. Podle něj však může ČRo vysílat 0,2 procenta na každém z pěti vysílacích okruhů při zachování možnosti sčítání reklamních časů. (Viz následující datum.)
- 8. prosince 1995 – Poslanecká sněmovna schválila zákon č. 301/1995 Sb., kterým krom jiného upravila zákon o Českém rozhlase.** Český rozhlas získal na základě tohoto zákona druhou středovlnnou vysílací síť, na níž neúspěšně vysílalo soukromé Rádio Echo. Tímto zákonem bylo upraveno rovněž procento vysílání reklam v ČRo. Veřejnoprávnímu rozhlasu byl limit pro reklamu z dosavadního jednoho procenta snížen na pětinu procenta vysílacího času (0,2 procenta reklamy na každém z pěti vysílacích okruhů při zachování možnosti sčítání reklamních časů). Zákon vstoupil v platnost 1. července 1996. (Další podrobnosti viz doslovné znění zákona č. 301/1995 Sb., které je součástí Přílohy č. 3 této práce – Mediální legislativa. K tématu „Reklama a ČRo“ viz 20. 9., 26. 10. a 24. 11. 1995.)
- 11. prosince 1995 – Rada Českého rozhlasu doporučila generálnímu řediteli ČRo Vlastimilu Ježkovi, aby odvolal z funkce ředitele regionálního studia ČRo v Hradci Králové Petra Haše.** K tomuto usnesení vedl Radu ČRo spor mezi vedením a 17 zaměstnanci studia. Nespokojení redaktoři sepsali petici, v níž kritizovali neochotu a neschopnost vedení studia ČRo v Hradci Králové ke komunikaci s podřízenými a „okleštění“ programové skladby v novém vysílacím schématu. Podle nich je komercializace vysílání královehradeckého studia neslučitelná s posláním Českého rozhlasu. Rada Českého rozhlasu se ke kritice 17 zaměstnanců studia připojila. Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek požadavku Rady ČRo nevyhověl a Petra Haše z funkce neodvolal. Spor v královehradeckém studiu ČRo se však dostal před členy parlamentní mediální komise (viz 31. 1. 1996).

- 13. prosince 1995 – Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek a ministr vlády Igor Němec podepsali smlouvu o zahraničním vysílání ČRo.** Podle dohody bude i v roce 1996 zajišťovat státní zakázku vysílání České republiky do zahraničí Český rozhlas – a to svým sedmým okruhem Radio Praha. (Viz Týdeník Rozhlas č. 53/1995.)
- 13. prosince 1995 – Hospodaření Českého rozhlasu bude po dvou letech ziskové. Na tiskové konferenci to oznámil generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek.** Po letech 1993 a 1994, kdy hospodaření rozhlasu skončilo propadem 21,5 a 4,5 milionu korun, bude rok 1995 první ziskový. Náklady na vysílání podle Ježka poklesly z 309 milionů (v roce 1993) na 233 miliony korun (v roce 1995). „Pod tuto hranici by však neměly náklady klesnout, jinak by mohly poklesnout některé aktivity rozhlasu,“ citovala ČTK generálního ředitele ČRo. Akce zaměřená na neplatiče koncesionářských poplatků z jara 1995 (viz 20. 2. 1995) přinesla podle Ježka rozhlasu přes 100 milionů korun.
- 13. prosince 1995 – Mediální chování dětské populace se v posledních letech zásadně mění, a to silně v neprospěch rozhlasu. Naprosto dominantní postavení má u dětí televize.** Tak citovala ČTK slova šéfredaktora stanice Praha Libora Vacka z tiskové konference. Vacek prohlásil, že Český rozhlas za poslední tři roky nezměnil stopáž pořadů pro děti, zvláště ne literární vysílání. Připustil, že pořady pro děti mají nízkou poslechovost, a rozhlas proto hledá u některých pořadů jejich novou tvář. Podle šéfredaktora Prahy souvisí změna mediálního chování dětí se změnou spektra jejich zájmu, ale i rytmu jejich prožívání a aktivit. Libor Vacek podle ČTK na tiskové konferenci uvedl, že dětské pořady v rozhlase mají poměrně značnou odezvu mezi posluchači důchodového věku.
- 16. prosince 1995 – V budově Českého rozhlasu v Praze na Vinohradech se uskutečnil historicky první Den otevřených dveří.** Více než tisícovka zájemců si prohlédla budovu rozhlasu v době od 10.00 do 17.30 hodin.
- 19. prosince 1995 – Dohodu o vzájemné spolupráci při přípravě pořadů s náboženskou tematikou podepsali zástupci Českého rozhlasu, České biskupské konference a Ekumenické rady církví.** Dohodu podepsali za Český rozhlas generální ředitel Vlastimil Ježek, za Českou biskupskou konferenci arcibiskup pražský kardinál Miloslav Vlk a za Ekumenickou radu církví její předseda Pavel Smetana.

1996

- 6. ledna 1996 – Stanice Praha Českého rozhlasu začala vysílat populární nekonečný rozhlasový seriál Oldřicha Kaisera a Jiřího Lábusa Tluchořovi.** Seriál Tluchořovi plynule navázal na Rodinku, kterou vysílalo nepřetržitě každý týden od října 1991 soukromé pražské Rádio Golem. Stanice Golem odvysílala poslední 222. díl Rodinky koncem roku 1995. ČRo 2 – Praha uvedla premiéru 223. dílu 6. ledna 1996 pod názvem Tluchořovi. Oldřich Kaiser a Jiří Lábus zůstali i nadále jedinými interprety tohoto cyklu.
- 8. ledna 1996 – Stanice Vltava odvysílala první díl cyklu „Z hudebních letopisů 20. století“.** „Přední publicista Antonín Matzner pojal tento rozhlasový cyklus jako historické sondy do jednotlivých let dvacátého věku, jako příležitost k neobvyklým konfrontacím uměleckých naturelů, východisek, stylů a konfesí,“ citovala ČTK Bohuslavu Kolářovou ze stanice Vltava.
- 9. ledna 1996 – Český rozhlas poprvé odměnil jednoho ze svých koncesionářů.** Šlo o součást kampaně, která měla snížit počet neplatičů koncesionářských poplatků. Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek předal klíčky od osobního automobilu do rukou Antonína Rusňáka z Moravské Třebové, který byl vylosován z téměř tří milionů plátců koncesionářských poplatků z řad fyzických osob. Vlastimil Ježek při této příležitosti oznámil, že od ledna do listopadu 1995 vzrostl počet evidovaných rozhlasových příjemců o zhruba půl milionu. Koncem roku 1995 jich bylo přihlášeno 3 347 615, z toho 2 925 608 tvořily fyzické osoby.
- 10. ledna 1996 – Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek a ředitel firmy NIKO Ivan Svoboda podepsali kupní smlouvu na rozestavěné rozhlasové středisko v Praze na Pankráci.** „Do zaplacení poslední koruny neprovedeme převod majetku,“ citovala ČTK Vlastimila Ježka s tím, že celý finanční obnos musí být zaplacen do 12. února 1996. „Cena, za níž má být pankrácká budova prodána, je vyšší než 1,35 miliardy korun, tedy cena vyhlášená ve veřejné soutěži, ale zveřejníme ji až po jejím zaplacení. Získaných peněz bude využito k rekonstrukci tradičního sídla rozhlasu na Vinohradské ulici, kam se více než dvacet let neinvestovalo právě proto, že se stavěla Pankrác,“ uvedl generální ředitel ČRo. (Dále viz 12. 2. 1996.)

- 31. ledna 1996 – Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky požádala Radu Českého rozhlasu, aby vypracovala projekt o charakteru vysílání regionálních studií ČRo a o jejich postavení.** Komisi k žádosti vedl spor mezi vedením a 17 zaměstnanci regionálního studia Českého rozhlasu v Hradci Králové (viz 11. 12. 1995). Nespokojení redaktori, zastoupeni Lenkou Jaklovou a Milanem Dusem, při jednání mediální komise znovu zopakovali svou kritiku na adresu vedení královehradeckého studia ČRo. „Například z osmi publicistických pořadů zbyl po sloučení publicistické a zpravodajské redakce jediný,“ citovala ČTK Lenku Jaklovou. Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek označil informace předkládané stěžovateli za polopravdivá fakta a zaměňování pojmů. „Změna programové skladby královehradeckého studia souvisela se záměry Českého rozhlasu,“ dodal. Podle ředitele studia ČRo v Hradci Králové Petra Haše nebyly provedené změny ani tak dramatické, ani tak podstatné, jak je líčí 17 nespokojených zaměstnanců.
- 1. února 1996 – ČRo 6/RSE zlepšila příjem svého vysílání na území České republiky.** Počet středovlnných vysílačů stanice se zvýšil z dosavadních čtyř na třináct. Rozšíření středovlnných kmitočtů ČRo 6/RSE souviselo s naplněním zákona č. 301/1995 Sb., který přidělil společnému okruhu Českého rozhlasu a Svobodné Evropy vysílací síť po soukromém zkrachovavším Rádiu Echo.
- 12. února 1996 – Prodej rozhlasového střediska na Pankráci se zkomplikoval.** Firma NiKO nezaplatila finanční obnos, jak měla učinit podle kupní smlouvy z ledna 1996. (Viz 10. 1. 1996.) Pankrácké rozhlasové středisko tak nadále zůstalo v majetku Českého rozhlasu. „Kupující společnost požádala o odklad zaplacení celé částky do 29. února a vzhledem k tomu, že tuto žádost doložila hodnověrnými dokumenty, které prozatím nijak nezpochybňují celý obchod, tak jsem jim tento odklad povolil,“ oznámil v rozhovoru pro ČTK generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek. Ani do 29. února 1996 však společnost NiKO nezaplatila. V průběhu března se proto konalo několik jednání mezi vedením ČRo a majitelem firmy NiKO I. Svobodou. Došlo k dalším odkladům termínu splatnosti částky za prodej pankráckého rozhlasového střediska. Poté, co společnost NiKO do 26. března 1996 nezaplatila ČRo ani korunu za rozestavěné středisko na Pankráci, oznámil Vlastimil Ježek, že ČRo vyhlásí na prodej pankráckého „mrakodrapu“ novou obchodní veřejnou soutěž. (Viz 27. 3. 1996.)
- 11. března 1996 – Lidové noviny uveřejnily pod titulkem „Rada rozhlas nekontroluje“ rozhovor s členkou Rady Českého rozhlasu Janou Slánskou. Na veřejnost tak pronikly informace o neshodách mezi jednotlivými členy Rady ČRo.** Slánská požádala předsedu sněmovní komise pro sdělovací prostředky Jana Kasala o podnět Nejvyššímu kontrolnímu úřadu ke kontrole hospodaření ČRo. K důvodům své žádosti uvedla: „Společnost NiKO, která na základě výběrového řízení měla rozestavěnou budovu rozhlasu na Pankráci koupit, v termínu nezaplatila. Já jsem byla Radou pověřena, abych pro výroční zprávu zpracovala kapitolu o rozhlasovém středisku Pankrác. Požádala jsem tedy generálního ředitele ČRo Vlastimila Ježka o předložení dokladů. Ředitel na žádost odpověděl arrogantním dopisem a mé požadavky smetl ze stolu. Domnívám se, že kontrola ČRo Radou není vykonávána dostatečně a že Rada nemá přístup k informacím, které jsou pro kontrolu nutné. Například Rada odmítla dokončit šetření, které vyplývalo z auditu o vyúčtování Pankráce. Nebo se například před časem odmítla zabývat záležitostmi neúměrně vysokých zisků společnosti INTEI MEDIA za zprostředkování rozhlasových reklam. Myslím, že nelze pokračovat v tak nekvalitní práci věčně. Za rok končí naše funkční období a měli bychom zanechat čistý stůl.“ Předseda Rady ČRo Zdeněk Susa kritiku Jany Slánské odmítl ve svém prohlášení pro Lidové noviny z 2. dubna 1996: „...Ing. Slánská si stěžuje, že jí generální ředitel rozhlasu odmítl vydat materiály, které po něm žádala jako podklady pro svou část výroční zprávy – totiž o stavbě a o připravovaném prodeji rozhlasového střediska Pankrác. Nepřipomněla, že Rada ČRo má svůj jednací řád, který v souladu se zákonem o ČRo chápe jako kontrolní orgán Radu, nikoli její jednotlivé členy. Podle tohoto jednacího řádu je generální ředitel povinen dát k dispozici všechny materiály, které si od něho Rada vyžádá svým usnesením, nemusí však vyhovět jednotlivým jejím členům, tedy ani ing. Slánské. Konečně ing. Slánská neuvedla, že se o její žádosti hlasovalo při posledním zasedání Rady. Dal jsem o ní hlasovat, přestože jsem měl pochybnosti, zda pro kapitolu výroční zprávy, která má být přehledným výčtem faktů, Rada skutečně potřebuje všechny ty dokumenty, které ing. Slánská od generálního ředitele chtěla. Výsledek hlasování byl pozoruhodný: K tomu, aby byl návrh přijat, chyběl hlas ing. Slánské.“ Spor mezi členy Rady Českého rozhlasu se dostal až před mediální komisi Poslanecké sněmovny. (Dále viz 11. 4. 1996.)
- 27. března 1996 – Český rozhlas vyhlásil novou veřejnou obchodní soutěž na prodej rozestavěného rozhlasového střediska.** Nová soutěž byla vyhlášena proto, že společnost NiKO, s níž rozhlas uzavřel kupní smlouvu, ani v několikrát odloženém termínu nezaplatila (viz 12. 2. 1996). Zájemci o pankrácký komplex musejí návrhy předložit nejpozději do 14. června 1996. Nejvhodnější návrh má být vy-

hodnocen 1. července 1996. Do této druhé obchodní soutěže se však i přes prodloužení termínu žádný zájemce nepřihlásil. (Dále viz 20. 3. 1997.)

- 11. dubna 1996 – Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky se na uzavřeném jednání zabývala spory mezi členy Rady Českého rozhlasu.** Po zasedání komise její předseda Jan Kasal konstatoval, že mezi některými členy Rady ČRo existuje napětí, které je neodstranitelné. Někteří členové Rady by se podle něj rádi situovali do role ředitele rozhlasu. Podle Lidových novin mělo jednání komise velmi konfliktní průběh. Generální ředitel ČRo Vlastimil Ježek v hlavním zpravodajství stanice ČRo 1 – Radiožurnál uvedl, že se ho věc netýká, poněvadž jde o spor uvnitř Rady. „Kompetence Rady ČRo a postoj členů Rady k řediteli Vlastimilu Ježkovi je předmětem sporu již delší čas. Kromě jiného nebyl většinou Rady přijat ani březnový návrh jejího člena Jindřicha Pokorného, aby ředitel předložil podrobný rozbor reklamní činnosti s tím, proč nebylo plně využito zákonem povolené procento času vyhrazeného reklamě. NKÚ navzdory žádosti některých členů Rady, kterým vadí, že jim rozhlas neposkytuje informace, hospodaření ČRo šetřit nebude. Mnozí však poukazují na to, že rozhlas neprověřuje ani Rada. Režisér Martin Vadas považuje nedostatek vůle členů Rady rozhlas skutečně kontrolovat za důvod k odstoupení předsedy Rady Zdeňka Susy. Situaci, v níž Rada de facto přestává plnit svou kontrolní funkci, komentovali někteří poslanci mediální komise sněmovny slovy, že by se Rada měla rozpustit, aby noví členové Rady zvolili nového ředitele rozhlasu. Spornými body mezi členy Rady a ředitelem Ježkem je kontrola hospodaření a nejasná budoucnost pankráckého mrakodrapu, který se rozhlas pokouší prodat. Odlišné názory se projeví i při rozhodnutí většiny členů podepsat závazek mlčenlivosti. Podle místopředsedy Rady ČRo Pavla Scheuflera tak členové chtěli zabránit tomu, aby se například do tisku dostaly informace, které usnesení Rady prohlásí za důvěrné. Slib odmítli podepsat Jindřich Pokorný, Jana Slánská a Hana Bělohorská. Jiná členka, Květoslava Neradová, se v kuloárech za přítomnosti ústavních činitelů zmínila o tom, že by měl být Ježek odvolán, avšak před komisí svůj názor popřela,“ napsal deník (viz Lidové noviny, 13. 4. 1996).
- 16. června–14. září 1996 – ČRo 1 – Radiožurnál poprvé vysílal pro české turisty v chorvatské Dalmácii.** Radiožurnál vysílal každý den půlhodinovou relaci – a to ze studia a na frekvencích Radia Dalmacia ve Splitu. Obsahem programu byl stručný informační servis stanice Radiožurnál, zajímavosti, rozhovory, tipy na výlety i kulturu a české písničky. Vysílání zajišťovali přímo ze Splitu dva redaktoři ČRo 1 za podpory cestovní kanceláře Vítkovice Tours. Vysílání Radiožurnálu pro turisty v Dalmácii se stalo již tradicí a vysílá se každé léto. Není to ovšem poprvé, co rozhlas vysílal pro české turisty. V 70. a 80. letech se vysílalo ve spolupráci s bulharským rozhlasem.
- 28. června 1996 – Český rozhlas zprovoznil nejlepší studio pro mluvené pořady v České republice.** Stanice Regina Praha slavnostně zahájila provoz zrekonstruovaného studia pro produkci rozhlasových her, inscenací a dalších mluvených pořadů ve své budově v Praze-Karlíně. „V této oblasti se toto studio po čtyřměsíční rekonstrukci stalo nejlepším v České republice,“ citovala ČTK vedoucího technického oddělení Reginy Jiřího Zálešáka. Zařízení, které stálo několik milionů korun, spojuje dosud užívaný analogový systém s nejnovějšími systémy digitálními.
- 19. srpna 1996 – Nejmladší regionální studio Českého rozhlasu, ČRo Olomouc, rozšířilo své vysílání o dvě hodiny.** Začátek ranního vysílacího bloku se posunul z osmé na šestou hodinu. Nový dvouhodinový pořad má název Dobré ráno z Olomouce a posluchačům nabízí zprávy z regionu, reportáže, rozhovory, informační servis o počasí, o sjízdnosti vozovek, přehled regionálního tisku a ekonomickou rubriku.
- 31. srpna 1996 – Zahraniční vysílání ČRo – Radio Praha – oslavilo šedesát let od zahájení pravidelného krátkovlnného vysílání z Prahy do zahraničí.** Stanice, která je součástí Českého rozhlasu, každodenně informuje posluchače na celém světě o dění v České republice – a to v češtině, angličtině, francouzštině, němčině a španělštině. Kromě krátkých vln využívá i satelitů a počítačovou síť internet, ke které se připojila už koncem roku 1994 (viz 1. 11. 1994). Ředitel Radia Praha Dušan Pálka podle Lidových novin zdůraznil, že Radio Praha je zahraničním vysíláním České republiky. Pálka také připomněl, že pravidelné vysílání především pro dva a čtvrt milionu krajanů žijících tehdy v zahraničí zahájila tato stanice 31. srpna 1936. V prvním roce existence odvysílala 769 hodin programů, tedy v průměru přes šest hodin denně. Kromě zpravodajství zařazovala i hudbu, přednášky a literární pořady. (Viz Lidové noviny, 22. srpna 1996.)
- 2. září 1996 – Hospodaření Českého rozhlasu bylo v roce 1995 poprvé ziskové. Informovala o tom ČTK s odvoláním na výroční zprávu Rady ČRo za rok 1995, kterou obdržela Poslanecká sněmovna.** Podle textu zprávy má na tomto zisku podíl především zvýšení koncesionářských poplatků z 20 na 25 korun (viz 1. 4. 1995) a kampaň proti neplatičům poplatků (viz 20. 2. 1995). Koncesionářské po-

platky Českému rozhlasu v roce 1995 vynesly 898 milionů korun. Na reklamě rozhlas vydělal 67 milionů korun oproti předpokládaným 110 milionům. Naopak sponzoring a vydavatelská činnost přinesla do jeho rozpočtu 20 milionů korun namísto plánovaných 5,5 milionů korun. Z 2500 zaměstnanců ČRo v roce 1993 se jejich počet do konce roku 1995 snížil na 1600 lidí včetně 700 zaměstnanců regionálních studií a 110 členů Symfonického orchestru ČRo. (Dále viz 29. 10. 1996.)

- 2. září 1996 – Český rozhlas rozšířil spolupráci s BBC.** Stanice ČRo 6/RSE bude na středních vlnách vysílat další dva pořady BBC – Dobré ráno s BBC v 8.00 hodin a Svět před pátou v 16.30 hodin. Oba nové pořady jsou třicetiminutové a rozhlas je bude vysílat od pondělí do pátku. Výměnou bude BBC zařazovat do svého českého, anglického a slovenského vysílání v České republice pořady Českého rozhlasu. Oznamila to BBC prostřednictvím ČTK. Oba pořady vysílá ČRo 6/RSE dodnes.
- 3. září 1996 – Vedení Českého rozhlasu navrhuje zvýšit koncesionářský poplatek z dosavadních 25 na 45 korun.** Žádost o navýšení měsíčního rozhlasového poplatku předložilo vedení ČRo členům stálé parlamentní komise pro sdělovací prostředky. Její předseda Jan Kasal novinářům sdělil, že uvedenou částku považuje za nadsazenou. Podle jeho názoru se konečné zdražení poplatků bude po diskusi ve sněmovně pohybovat někde uprostřed mezi dosavadní a požadovanou částkou. Kasal prohlásil, že členy komise žádost o zvýšení poplatku nepřekvapila: „Je to nepoměr ve srovnání s tím, co rozhlas poskytuje, jestliže domácnost nyní zaplatí rozhlasový poplatek 25 korun měsíčně a za jeden lístek do kina 35 korun.“ Vedení rozhlasu zároveň předložilo členům komise variantní řešení spočívající v zavedení tzv. inflačního paragrafu do textu zákona o rozhlasových a televizních poplatcích. Rozhlasový poplatek by se podle tohoto návrhu měl zvýšit od příštího roku jen o 11 korun, v následujících letech by se zvyšoval podle míry inflace (viz Lidové noviny, 4. září 1996). (K tématu zvyšování koncesionářských poplatků viz 25. 2., 27. 2., 21. 3., 16. 4., 9. 5., 23. 5., 12. 6. a 1. 7. 1997.)
- 30. září 1996 – České vysílání Rádía Svobodná Evropa (RSE) přestane být financováno pouze americkým Kongresem.** Ředitel RSE a šéfredaktor ČRo 6/RSE Pavel Pecháček v rámci rozhlasového festivalu Prix Bohemia Radio oznámil, že od 1. října 1996 bude RSE financovat několik solidních českých a amerických firem a nadací, především z USA. Z českých sponzorů jmenoval pouze Komerční banku. Ke společnému okruhu ČRo 6/RSE, na němž se podílejí i další zahraniční stanice, Pavel Pecháček poznamenal: „Považuji to za český fenomén – jinde ve světě totiž neexistuje, aby dosavadní konkurenti dospěli ke skutečné spolupráci. Takový okruh by za tak málo peněz mohl jinde ve světě vzniknout jen obtížně. Těžko by se tolik dříve konkurenčních subjektů dalo dohromady a vytvořilo stanici s tak náročným obsahem, rozvíjející kvalitní, objektivní, seriózní a politickou publicistiku. Tím, že jsme spojili své síly a dali dohromady finance, znalosti a zkušenosti, můžeme být levnější...“
- 1. října 1996 – Symfonický orchestr Českého rozhlasu oslavil 70. výročí svého vzniku.** Svě jubileum oslavil orchestr koncertem v pražském Rudolfinu, na němž zazněly tři Smetanovy symfonické básně z cyklu Má vlast a Dvořákova Novosvětská symfonie. Šéfdirigent Symfonického orchestru Českého rozhlasu Vladimír Válek v rozhovoru pro Český rozhlas prohlásil: „Podařilo se nám dostat orchestr tam, kam jsem si přál. Hraje na koncertních pódiih celého světa a máme vyprodáno.“ Vlastní hudební těleso má české rozhlasové vysílání od října 1926. Tehdy, 1. října 1929, se poprvé sešel jen dvacetičlenný nový orchestr Radiojournalu. Nový ansámbl absolvoval svůj první koncert 2. října 1926 v Radiopaláci na Vinohradech, nedaleko od dnešní vinohradské budovy Českého rozhlasu. V čele orchestru se postupně vystřídali Jožka Charvát, Otakar Jeremiáš, K. B. Jiráček, Karel Ančerl, Alois Klíma, Josef Hrnčíř, Jiří Stárek, Jaroslav Krombholc, František Vajnar a Vladimír Válek.
- 14. října 1996 – Studio Českého rozhlasu v Olomouci rozšířilo své vysílání na dvanáct hodin denně.** Vysílání začíná v 6.00 hodin ráno posluchačsky oblíbeným proudem Dobré ráno z Olomouce a končí v 18.00 hodin večerním zpravodajstvím. Olomoucké studio Českého rozhlasu bylo posledním, které nevysílalo dvanáct hodin denně.
- 29. října 1996 – Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vzala na vědomí výroční zprávu Rady ČRo za rok 1995. Stalo se tak hlasy 100 ze 133 přítomných poslanců.** Místopředseda poslaneckého klubu KSČM Dalibor Matulka však v rozpravě kritizoval financování stanice ČRo 6/RSE z koncesionářských poplatků. (Další podrobnosti ke zprávě Rady ČRo za rok 1995 viz 2. 9. 1996.)
- 23. listopadu 1996 – Podruhé v historii Českého rozhlasu se konal Den otevřených dveří.** Více než dvě tisícovky zájemců si prohlédly studia stanic Radiožurnál, Praha a Vltava v budově Českého rozhlasu na Vinohradech, poslechny si ukázky z nejnovější rozhlasové tvorby, zeptaly se šéfredaktorů celoplošných stanic a dalších členů vedení ČRo na to, co je nejvíce zajímavé.